

Turinys

Credo

Birželio kalendorius	2
<i>Kun. Danielis DIKEVIČIUS</i> Gerbk tėvą!	4
<i>Tomas VILUCKAS</i> Atpažinti Tėvo veidą	6
<i>Joseph BASTIN</i> Dievas ir vyriškumas	8

Kronika

<i>Rūta TUMĖNAITĖ, Juozas LATVIS</i> Bažnyčios pulsas	9
<i>Giedrė JANKEVIČIŪTĖ</i> Pilietinė akcija „Mano šeima“	11
<i>Andrius NAVICKAS</i> Įsipareigojimai ir atmintis	12
„Nieko nebijokite su Jėzumi!“	13

Didelės ir mažos problemos

<i>Jūratė KUODYTĖ</i> Vyro tapatybė moters akimis, <i>arba</i> Apie vyrą – ką nors gera	15
<i>Zita VASILIAUSKAITĖ</i> Tėvai ir tėvystė	17
<i>Jacekas PULIKOVSKIS</i> Kaip „pataisyti“ savo tėvystę?	19
<i>Jūratė GRABYTĖ</i> Ar Bažnyčioje iš tiesų nėra vyrų?	21
<i>Dalius JONEIKIS</i> Vieno vyro liudijimas	23
Klausimai ganytojams	25

Mamų klubas

<i>Dr. Eglė MARKŪNIENĖ</i> „Pradėti kūdikį – pratęsti kūrimą“	26
--	----

Atokvėpio valandai

<i>Giovannino GUARESCHI</i> Medžioklės rezervate	29
<i>Rasa DRAZDAUSKIENĖ</i> Jau tikrai paskutinį kartą apie „Da Vinčio kodą“	31

Menas Bažnyčioje

<i>Dr. Laima ŠINKŪNAITĖ</i> Šv. Juozapas: kultas ir ikonografija	32
---	----

Mandagumas mūsų kasdieninis

Valingi ir nevalingi judesiai, mimika	33
--	----

Šypsenos be raukšlių

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBLANSKA</i> Vyrai, kuriuos aš mylėjau	35
--	----

Sveiki, mielieji „Artumos“ bičiuliai,

taip norisi pradėti – „Sveiki sulaukę vasaros“, vadinasi, atostogų! Betgi tikriausiai daugeliui dabar dar pats darbymetis, tad išvargę tik atsidūstame šiltėjančiais birželio vakarais: „Ech, greičiau viską užbaigus ir pagaliau pasilsėjus...“ ir rytais vėl skuodžiam į darbus. Pavydžiu tiems iš Jūsų, kurie gyvenate bent truputį arčiau gamtos ir šiuo metu galite pasiklausyti nepertraukiamų lakštingalų giesmių. Anksčiau ir miesto sunkių daugiaabučių betonines ausis (balkonus) kažkaip pasiekdavo tasai gaivinantis ulbėjimas iš artimiausio urbanistinio parkelio, o dabar ... Net alyvų kvapo čia nejusti, nors, regis, žydi jos vis dar natūraliai. Gal mes patys, miestiečiai, apkurtom, atbukom, suzombėjom, nuolat zvimbami asfaltuotų savo pareigų greitakeliais?

Ištikimiausi „Artumos“ skaitytojai turbūt nesunkiai atspės, kad šitas žurnalo numeris bus skirtas ne paukščių ar atostogų, bet tėvo temai. Ne tik dėl to, jog pirmąjį birželio sekmadienį švenčiame Tėvo dieną (nors ir kukliau nei Motinos, ir tikrai nereikalausim dar vieno „brazauskinio laisvadienio“, nuo kurių visi tik dar labiau pavargstam). Juk vos ne kasdien girdime: „Šeimoje – tėvo krizė! Namie viskas ant žmonos pečių! Bažnyčiose vien moterys! Kur, pagaliau, tie vyrai?!“ Išties, neįtikėtina politikoje, versle ir cypėse?.. Kitais kanalais plūsta plūsta čaižus aštrianagio feminizmo drėskimas: „Vien tik vyrai valdo mus! Gana, nebereikia jų, susitvarkysim, apsitarnausim pačios.“

O ką galvoja, ko trokšta patys vyrai? Kodėl jų tiek mažai namie ir tiek daug televizoriuje? (Bent jau *žiniose* tai kokie penki ketvirtadaliai!) Kas brangiausia tėvui?..

Viena baisiausių mano jaunos tėvystės patirčių įvyko visai neseniai. Žmona papasakojo, kad, vakare ir vėl manęs nesulaukusi, mūsų vyresnioji (ketverių) Ieva Marija prieš užmigdama paklausė: „Ma, o kodėl tėčiui reikia taip ilgai dirbti?“...

Kai rengėme šį „Artumos“ numerį, vienas labai puikus kunigas, pamatęs, jog 1-ajam viršeliui ketiname panaudoti šv. Juozapo atvaizdą (spalvintą XIX a. medžio raižinio atspaudą iš Lietuvos nacionalinio muziejaus), nustebo ir paklausė: kodėl?! Juk Šventosios Šeimos globėjas Juozapas – gana netradicinės tėvystės pavyzdys. Kartu su dailininke Silvija ilgai ieškodami tinkamos iliustracijos pagalvojome, kad šiandienės tėvystės ir vyriškumo problemos galbūt atsispindi pačioje krikščioniškoje ikonografijoje, tiksliau, tėviškų siužetų nebuvi-me: jeigu vyras, tėvas, katalikas nori atrasti sau pavyzdį, ką jis mato? Daugybę tikrai nuostabių šventų vyrų, kankinių, popiežių, vyskupų, kunigų bei vienuolių, bet nė vieno „paprasto“ švento tėvo!.. (Moterys, pastebės budriosios feministės, gerokai mažiau; taip, užtat motinų tikrai nemažai ir jos iš įvairių epochų!) O čia dar ir Biblijos tokie lyg rūstūs žodžiai: „Nė vieno iš savųjų nevadinkite tėvu, nes turite vienintelį Tėvą danguje“ (*Mt 23, 9*)...

Bet, gerieji vyrai ir tėvai, jeigu Jėzus mus moko ir pats kreipiasi į Jį: „Tėti mūsų“, prieš tai paklūsęs tyliam Juozapui, tai gal ir mums verta pabandyti įsiklausyti ir išstarti?

„Dėl to aš klaupiuosi prieš Tėvą, nuo kurio kiekviena tėvystė danguje ir žemėje turi vardą“ (*Ef 3, 15*).

Darius Chmieliauskas

